

elke vijfde map op zijn stapel zéér grondig en voorzag die van zijn aantekeningen: 'Men weet zo dat ik de stukken lees en voor wat de niet doorgeploegde zaken betreft vertrouw ik op mijn mensen'.

In een latere fase van zijn wethouderschap begon hij de vuren te stoken onder het bestel van de wijkraden, - die dank zij zijn inspanningen en ontelbare avondlijke bezoeken aan wijkraadsvergaderingen konden gaan uitgroeien tot de deelgemeenteraden van nu. In zijn laatste periode werd hem nog de kunstportefeuille toebedeeld, zodat men ook in die gevoelige en soms zelfs emotionele wereld kon beseffen dat het goed werken is met een wethouder, zo reëel als een okkernoot.

Ik liet nog na te vermelden dat hij tussen de bedrijven door o.a. verder nog voorzitter was van 'Leonidas', de voetbalclub van zijn zoons, dat hij voorzitter was van het Katholiek Beroepsonderwijs, lid van Provinciale Staten van Zuid-Holland en - in de moeizame beginjaren van het Openbaar Lichaam - lid van de Rijnmondraad.

En van 1967 tot 1974 was hij loco-burgemeester, hetgeen allerm minst een sinecure bleek, zeker niet toen tijdens verlofperioden van burgemeester Thomassen een zware explosie plaats had bij Shell-Pernis en zich enkele jaren later woelingen voordeden in de Afrikaanderwijk. Zijn merkwaardige intuïtie, zijn onverstoorbare rust en zijn kloeke besluitvaardigheid waren in die dagen goud waard.

Uiteraard kreeg hij soms met politieke tegenwind te kampen. Zo werd in 1971 door enkele fracties een frontale aanval tegen hem ingezet vanwege zijn beleid inzake de toen steeds ernstiger en veelvuldiger optredende luchtverontreiniging. Wie in die raadsvergadering erbij was zal niet licht vergeten hoe hij, zonder enige stemverheffing en met een uiterst feitelijk betoog - dat juist daardoor zo overtuigend was -, de aanval smoorde. Ik geloof dat men nauwelijks nog repliceerde.

In 1974 verliet wethouder De Vos de raad en ging hij buitengemeentelijk aan de slag. Ook nu weer die veelheid van activiteiten en het - althans schijnbare - gemak waarmee hij alle ballen in de lucht hield. Hij werd de voorzitter van het bestuur van het Academisch Ziekenhuis Rotterdam, - zoals het Dijkzichtziekenhuis was gaan heten. Hij werd voorzitter van de Stichting Integraal Kankercentrum Rotterdam. Patrimoniums Woningstichting Delfshaven in nood? De Vos werd voorzitter en bracht het schip in rustiger water. Voorzitter Nationale Raad voor het Maatschappelijk Welzijn; voorzitter Nederlands Christelijk Instituut voor Volkshuis-